

Tabloul

Ina M.

Câte sentimente-ai strâns și câte priviri și șoapte,
Stând semeață, dar și tristă, din ziuă până în noapte?
Chipul tău, marcat vădit de un pudic sentiment,
Face drumul către tine greu și chiar incoerent.

Sânul alb de sub cămașă iese ca să dea binețe
Tuturor care-l privesc, cu-ntrebări pe a lor fețe...
Cine o fi fost femeia care s-a lăsat pictată,
Rușinoasă și-ndrăzneată, de privirea lui curtată?

Pictorul și-a unduit pensula sub al ei sân
Și a scos în evidență că nu a avut stăpân
Până când a reușit rotunjimea s-o înhame
Și s-o pună în tablou, între nemiloase rame...

Drumul către chipul tău, floare ludică de crin,
A-nceput să fie greu și să-l simt un mare chin...
De ce te-ai lăsat pictată dacă ochii-s în podea?
Acum ești în noaptea minții călăuză, ca o stea.